

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V._L. N.**, s miestom podnikania **V., H.X.**, IČO: **X.** proti žalovanému: **E.-T., a.s.**, **P., S.X.**, zast. Mgr. **R.F.**, advokátom **so sídlom C.X., P.B.**, **o zaplatenie 289 050,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 10Cb 366/2002, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. apríla 2008, č. k. 16 Cob 12/2008-314, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.
Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 30. októbra 2007, č. k. 10 Cb 366/2002-286 v spojení s opravným uznesením z 29. novembra 2007, č. k. 10 Cb 366/2005-293 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 270 600,-- Sk s 15,5% ročným úrokom z omeškania od 14. augusta 2000 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 31 900,-- Sk. Zároveň uložil žalovanému nahradiť na účet súdu prvého stupňa trovy konania preddávkové štátom vo výške 114 873,-- Sk, keď dospel k názoru, že žalobca vyrobil nástroj podľa vypracovanej výkresnej dokumentácie žalovaným. Žalovaný nakreslil výrobok tak, že tento nevyhovoval požiadavkám odberateľa, čo nemožno prirátať na vrub žalobcu.

Žalovaný dal žalobcovi nevhodné pokyny na zhotovenie diela, pričom nevhodnosť

pokynov nemohol žalobca zistiť. Preto žalovaný sa nemôže domáhať nárokov z väd diela a z jeho strany nemohlo dôjsť k platnému odstúpeniu od zmluvy. Preto je povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobcovi fakturovanú cenu 270 600,-- Sk za kombinovaný nástroj, ktorý žalobca zhotovil podľa jeho objednávky, ako i cenu 15 000,-- Sk za 2 ks lér a 3 450,-- Sk za návrh konštrukcie na ťah disku podľa ust. § 536 ods. 1,2,3, § 546, § 548 ods. 1 a § 561 Obch. zák. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom z 22. apríla 2008, č. k. 16 Cob 12/2008-314 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením v časti, v ktorej bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 270 600,-- Sk s 15,5% úrokom z omeškania ročne od 14. augusta 2000 do zaplataenia a náhradu trov konania v sume 31 900,-- Sk a náhradu trov štátu vo výške 114 873,-- Sk potvrdil.

V časti o zaplataenie 15 000,-- Sk s 15,5% úrokom z omeškania ročne od 31. júla 2000 do zaplataenia a sumy 3 450,-- Sk s 15,5% úrokom z omeškania ročne od 7. októbra 2000 do zaplataenia rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a v tejto časti konanie zastavuje.

V časti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia v sume 0 Sk napadnutý rozsudok zrušil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že medzi účastníkom konania vznikol obchodno-závazkový vzťah podľa ust. § 536 ods. 1 Obch. zák. zo zmluvy o dielo.

Právny úkon sa posudzuje podľa jeho obsahu, nie podľa označenia. Obsahom rámcovej kúpnej zmluvy je určité plnenie, a to zhotovenie súčiastok. Podľa Obchodného zákonníka sa dielom rozumie zhotovenie vecí, práve tak, ako je to uvedené v zmluve, ktorú uzatvorili žalobca a žalovaný.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý ustálil na základe znaleckého posudku, že žalovaný dal žalobcovi nevhodné pokyny pre zhotovenie diela. Znalecký posudok jednoznačne konštatoval, že žalovaný nesprávne vyhotovil výkresovú dokumentáciu.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie a navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 16 Cob 12/2008-314 zo dňa 22. apríla 2008, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa z 30. októbra 2007, č. k. 12 Cb 421/2002-286 zrušil a vec vrátil

Okresnému súdu v Považskej Bystrici na ďalšie konanie. Zároveň podal návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu.

Dovolateľ, ako dovolací súd uviedol, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať a to tým, že prvostupňový súd v opätovnom konaní, ako aj následne odvolací súd, nevykonali ním navrhnutý dôležitý dôkaz, a to kontrolné znalecké dokazovanie aj napriek nedostatočnému a neúplnému pôvodnému znaleckému posudku, ako aj nezákonný postup odvolacieho súdu, ktorý nerespektoval zásadu a postup podľa § 120 ods. 4 O.s.p. vykonaný prvostupňovým súdom a tak porušil zásadu rovnosti účastníkov konania neoprávneným a nezákonným zvýhodnením žalobcu, zastúpeného novým právnym zástupcom v rámci odvolacieho konania.

Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovaného a uviedol, že samotné spojenie dvoch návrhov - dovolania a návrhu na odklad vykonateľnosti - jasne zvyrazňuje jednostrannú účelovosť celého podania, v ktorom možno súhlasiť len s jedným konštatovaním vady v konaní súdu prvého stupňa a to, že konajúci prvostupňový súd bez akýchkoľvek technických znalostí napadnutého problému cez rad priamych návrhov - dôkazov zo strany žalobcu a na evidentnú a preukázateľnú snahu žalobcu usporiadať spor mimosúdnu cestou, rozhodol zmätočne, s čím sa stotožnil aj odvolací súd.

Žalovaný zneužíva ust. § 120 ods. 4 O.s.p. účelovo, žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote stanovenej v ust. § 240 ods. 1 O.s.p. a po preskúmaní veci v zmysle ust. § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 238 ods. 1 dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok prvého stupňa vo veci samej.

V predmetnej veci rozsudok odvolacieho súdu potvrdil rozsudok prvostupňového súdu vo veci, a preto prípustnosť dovolania podľa ust. § 238 ods. 1 O.s.p. nie je daná, rovnako ako podľa ust. § 238 ods. 2 a 3 O.s.p.

Dovolateľ v dovolaní prípustnosť dovolania zakladá tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom - § 237 písm. f) O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú

taxatívne uvedené dôvody, ktoré zakladajú prípustnosť dovolania, lebo v konaní došlo k vadám v tomto ustanovení uvedených.

Podľa ust. § 237 písm. f) O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ naplnenie vyššie citovaného ust. § 237 písm. f) O.s.p. vidí v tom, že prvostupňový súd v opätovnom konaní, ako aj následne odvolací súd, nevykonali ním navrhnutý dôležitý dôkaz, a to kontrolné znalecké dokazovanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

O odňatie možnosti konať pred súdom nejde v prípade, ak súd nevyhoví návrhu účastníka, ale postupuje v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Medzi takéto prípady je treba zaradiť i nevyhovenie súdu na vykonanie kontrolného znaleckého posudku.

Podľa ust. § 127 ods. 1 O.s.p. ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca.

Znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii (§ 127 ods. 2 O.s.p.).

Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.).

Keďže v danej veci súd v zmysle ust. § 127 ods. 1 O.s.p. ustanovil znalca na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, súd nemôže preskúmať vecnú správnosť odborných záverov znalca, lebo k tomu sudca nemá odborné znalosti alebo ich nemá v takej miere, aby mohol toto preskúmanie zodpovedne urobiť. To však neznamená, že je súd viazaný znaleckým posudkom, že ho musí bez ďalšieho prevziať. Pokiaľ však má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, poprípade aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa i k správnosti už podaného posudku.

Teda znalecký dôkaz je len jeden z dôkazných prostriedkov, ktoré hodnotí súd podľa ust. § 132 O.s.p. Súd pri jeho hodnotení berie do úvahy jeho logickú stavbu. Ak dospeje k záveru, že znalecký posudok nie je dostatočne presvedčivý, môže ho dať preskúmať inému znalcovi.

Posúdenie, či znalecký posudok je alebo nie je dostatočne presvedčivý, je na posúdení súdu a ak súd nevyhovel návrhu účastníka na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a tento postup nie je odňatím možnosti konať pred súdom.

Dovolací súd konštatoval, že rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou podľa ust. § 237 písm. f) O.s.p.

Rovnako dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou taxatívne uvedenou v ust. § 237 písm. a), b), c), d), e) a g) O.s.p.

Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 4, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Keďže úspešnému účastníkovi, t. j. žalobcovi, trovy dovolacieho konania nevznikli, dovolací súd mu ich preto nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová